అన్నాడు. శ్రీకృష్ణచైతన్య ఆ కోరికను నెరవేర్చాడు, ఆయన ఒడిలోనే ఆ ముస్లింభక్తుడి ప్రాణంపోయింది.

నాకు ఏదైనా కోరిక వచ్చింది అనుకోండి దానిని నెరవేర్చుకోమంటారా? ఆపుచేసుకోమంటారా? అని ఒకరు భగవాన్‌ను అడుగుతున్నారు. నువ్వు ఒక కోరిక నెరవేర్చుకొన్నావు అనుకో, అది అంతటితో ఆగదు ఇంకో పది కోరికలను తీసుకొని వస్తుంది. కోరికను నెరవేర్చుకోవటం కంటే కోరికను కంట్రోలు చేసుకోవటంలో ఎక్కువ సుఖపడతావు. మనస్సు కంట్రోలులో ఉంటే నీకు ఎక్కువ శాంతికలుగుతుంది. నిప్పులో నెయ్యి వేస్తూనిప్పను ఆర్పాలి అనుకోవటం ఎటువంటిదో నువ్వుకోరికలను నెరవేర్చుకొంటూ కోరికలలోనుండి బయటపడాలి అనుకోవటం కూడా అటువంటిదే. నీకు కోరిక వచ్చింది అనుకో, ఈ కోరిక ఎవరికి వచ్చింది అని ప్రశ్నించుకో, నాకు వచ్చింది. ఈ నేను అనేది ఒకతలంపు, కోరిక అనేది ఒకతలంపు. కోరిక వచ్చే ఈ నేను ఎవరు అని ప్రశ్నించు? అప్పుడు అది లోపలకు ఉపసంహరింపబడుతుంది, అప్పుడు దానికి వచ్చే ఇతరతలంపులు అన్నీ ఆగిపోతాయి. బాధ్యతలేని మాటలు మాట్లాడకూడదు, బాధ్యతలేని పనులు చేయకూడదు. పిచ్చిపిచ్చి ఆలోచనలు రాకుండా చూసుకోవాలి, మనకు వచ్చే ఆలోచనలకు బాధ్యతవహించాలి. బాధ్యతలేనిమాట, బాధ్యతలేనిజీవితం, బాధ్యతలేని ఆలోచనల వలన మనకు అజ్ఞానం పెరుగుతుంది. నిరంతరం ఈశ్వరుడిని స్మరించటం వలన పాతవాసనలుపోతాయి, కొత్తవాసనలు రావు. మనకు ఇష్టమైన పనిచేయటం గొప్పకాదు. మనకు ఇష్టం ఉన్నాలేకపోయినా భగవంతుడికి ఏది ఇష్టమో ఆపనులు చేస్తూ, భగవంతుడి ఇష్టానికి అనుగుణంగా మనం జీవిస్తూ ఉంటే ఈ జన్మలోనే మనకు మోక్షాన్ని ఇస్తాడు. మన బుద్ధిలో దోషాలు ఉన్నాయి అనుకోండి, మనం ఆయన చెప్పినట్లు జీవిస్తున్నాము అనుకోండి, నీ బుద్ధిలో దోషాలు ఉన్నాయనే నెపంపెట్టడు, మన బుద్ధిలో ఉన్న దోషాల నుండి విడుదలచేసి, మనలను పవిత్రంచేసి, ఆయన అనుగ్రహాన్ని మన మీద వర్షింపచేసి, ఆయన స్వరూపాన్ని మనకు ఇస్తాడు. నాకు పురోగతి ఎప్పుడు వస్తుంది అని భగవాన్‌ను అడిగితే నీకు వ్యర్థమైన ఆలోచనలు, వ్యర్థమైన తలంపులు వస్తూఉంటే అది నీ తిరోగతికి నిదర్శనం. వ్యర్థమైన ఆలోచనలు, వ్యర్థమైన తలంపులు లేకుండా నీ ఇష్టదైవం మీద నీ మనస్సు నిలబడుతూఉంటే అది నీపురోగతికి నిదర్శనం. కలియుగంలో నామాన్ని స్మరించటం వలన నీ బుద్ధిలో ఉన్న దోషాలుపోతాయి, నీవు పరిశుద్ధుడవు అవుతావు, ఆత్మజ్ఞానానికి ఫిట్ అవుతావు అని బ్రహ్మదేవుడు చెప్పాడు. నీ హృదయంలో ఉన్న చైతన్యం రూపరహితం, నామరహితం, నీవు ఏదో ఒక అవతారపురుషుని రూపాన్ని, నామాన్ని పట్టుకొని ఆరూపం ద్వారా, నామంద్వారా నీవు రూపరహితస్థితిని, నామరహితస్థితినిపొందాలి, అదే జీవిత గమ్యం, దానికే సాధన.

సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 12-02-04, సఖినేటిపల్లి

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

గాఢనిద్రలో మనం లాభనష్టాలకు, పుణ్యపాపాలకు, జయాపజయాలకు వీటిఅన్నింటికి అతీతంగా ఉన్నాము అని మనకు తెలుస్తోంది, కాని నీవు దానిని అందుకోలేక కానిదానితో తాదాప్యం పొందటం మరణించటం. జన్మించటం ఇలా జననమరణచక్రంలో తిరుగుతున్నాము. సత్యము నిత్యము కానిదానితో తాదాప్యంపొంది దానిని సాధించినా దానివలన ప్రయోజనం ఏమిటి? నువ్వు జీవించి ఉండగా అదిఅన్నా పోతుంది, అదిఉండగా నీవుఅన్నా పోతావు. అసలు శరీరంతోనే విడిపోవాలికదా ఇతరవిషయాల గొడవ ఎందుకు. నీకు దేహం ఉంది, దేహం ఉంటే పొట్ట ఉంటుంది. పొట్ట ఉంటే ఏదో తినాలి కదా. నీ పని ఏదో నీవు చేసుకొంటూ, నీ దేహాన్ని పోషించుకొంటూ, మిగతాటైముఅంతా భగవదనుభవం పొందటానికి ఉపయోగించుకో అంటున్నారు భగవాన్. కర్తృరాజ్ఞయాలో కర్త అంటే ఈశ్వరుడు, జీవుడుకాదు. ఆయన ఆజ్ఞననుసరించి ఈ సృష్టిలో ప్రతీ చిన్నవిషయం జరగవలసిందే. కర్త మాత్రమే స్వతంత్రుడు, జీవుడు స్వతంత్రుడుకాదు. ఆ కర్తయొక్క స్వరూపం పొందితేనే మోక్షం, అదే చిటారుకొమ్మ. ఏతలంపు అయితే దేహంతో తాదాప్యం పొందుతోందో అదే అవిద్య, అదే బంధం, అదే సర్వఅనర్థాలకు కారణం. అది తెగేవరకు ఈ జననమరణప్రవాహము నుండి బయటకురాలేము. సాధన ఎలా ఉండాలంటే మీకు ఇష్టమైన పదార్థం తినేటప్పుడు ఎంత ఆనందంగా తింటారో, సాధనలో కూడా అంత ఆనందం ఉండాలి. అలాగయితేనే మీకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది. మీరు చేసే సాధనలో ఇష్టం కనిపిస్తోందా? ప్రేమ కనిపిస్తోందా? ప్రీతికనిపిస్తోందా? ఇవి ఏమీ కనిపించటంలేదు, ఏదో యాంత్రికంగా చేస్తున్నారు. మీరు యాంత్రికంగా చేస్తున్నట్లు భగవంతుడికి తెలుస్తుంది. యాంత్రికంగాచేస్తూ ఉంటే ఆయన స్వరూపాన్ని మీకు ఇవ్వడు.

మనకు భగవంతుడి మీదనమ్మకంలేదు, భగవంతుడి మాట మీద ప్రమాణబుద్ధి లేదు. మనం ఆత్మకి భక్తులంకాదు, జ్ఞానానికి భక్తులంకాదు. మనం కాళ్ళకు చెప్పేపని, చేతులకు చెప్పేపని బుద్ధికి చెప్పటంలేదు. మరి మనకు తలకాయ ఎందుకు ఇచ్చాడు. వేదాంతం చదవటం మన బుద్ధిని పోగొట్టుకోవటానికి కాదు, మనకు ఉన్న తెలివిని ఊడగొట్టుకోవటానికి కాదు, మన తెలివిని వివేకాన్ని పెంచుకోవాలి. మీరు మాటల విషయంలో, తిండివిషయంలో, ఆలోచన విషయంలో జాగ్రత్తగా ఉండండి. మంచిని పెంచుకోండి, మీకు మీరు ఉపకారం చేసుకోండి, కుటుంబానికి ఉపకారం చేయండి, సమాజానికి ఉపకారం చేయండి. మీ శరీరాన్ని, మనస్సును ఆరోగ్యంగా ఉంచుకొని, సాధన చేసి ఎప్పుడూ నిత్యంగా ఉండే వస్తువును పొందితే మీరు తరిస్తారు. శరీరం చావకుండా ఉండటం అసాధ్యం, ఆత్మ చనిపోవటం అసాధ్యం, మనం ఆత్మను వదిలేసి

చనిపోయే శరీరాన్ని పట్టుకొంటున్నాము. మనం ఎవరినైనా చూసి అసూయపడితే వారు పాడైపోరు, వారు అభివృద్ధిలోనికి వస్తారు, పైగా మనకు ఇంకోనష్టం మనలో ఏదైనా పుణ్యం ఉంటే భగవంతుడువారికి ఇచ్చేస్తాడు. జీవితంలో అనేక సంఘటనలు జరుగుతూ ఉంటాయి. ఈ సంఘటన ఇలా జరిగింది ఏమిటి అని ఇప్పుడు నీకు అనిపించినా ఇది నీ బాగుకోసమే చేసాడని పరిణామంలో నీకు తెలుస్తుంది. ఏ తలంపు అయితే నీకు నేనుగా వ్యక్తమవుతోందో అదే దెయ్యం, దానిలో నుండి విడుదలపొందితే నీ హృదయంలో ఉన్న వస్తువు ఎరుకలోనికి వస్తుంది నువ్వు బాగుపడటానికి ప్రయత్నం చేయకుండా, ఎవరోవచ్చి బాగుచేస్తారని ఎదురుచూడటం, ఇలా చూడటంలోనే శరీరం చనిపోతుంది, ఇంక అప్పుడు నీకు సాధించేది ఏమిటి? మనలను మనం బాగుచేసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తూఉంటే, కృషేకృప కిందమారుతుంది. కాళ్ళు ఉంటే నడవలేరు కళ్ళుకూడా ఉండాలి అన్నాడు ఐన్‌స్టీన్ గుడ్డివాడు అనుకోండి, నడిచి వెళ్ళిపోతే ఏ కాలువలోనో పడిపోతాడు. అలాగే నీకు ఎన్నిఉన్నప్పటికి జ్ఞాననేత్రం లేనప్పడు ప్రమాదంలో పడతావు ఆలోచనలేని సాధనలు, మీరు ఏమిచేస్తున్నారో దానితాలుక ఎరుక మీకు లేనప్పడు గుడ్డివాడు నడుస్తున్నట్లుగానే ఉంటుంది. నడవటానికి కాళ్ళు ఎంత ముఖ్యమో కళ్ళు కూడా అంతే ముఖ్యం అన్న సంగతి మీకు తెలియటం లేదు.

హృదయంలో ఎప్పడైనా కొన్ని క్షణాలు ఉండగలుగుతున్నాను, ఎక్కువసేపు ఉండలేకపోతున్నాను అని ఒకరు భగవాన్‌తో అంటే అభ్యాసం వలన, వైరాగ్యం వలన ఎక్కువ సేపు ఉండగలవు అని భగవాన్ చెప్పారు. నీకు వైరాగ్యం ఉంటే మనస్సు ఎక్కువగా విజృంభించదు. వైరాగ్యంలేకుండా ఆత్మజ్ఞానంరాదు. వైరాగ్యంలేనివాడిని ఇతరులు పీడించనక్కరలేదు, వాడిచేత వాడే పీడింపబడతాడు. మీకు నేను ఎలా బోదిస్తున్నానో అలాగ మీ మనస్సుకు మీరు బోధించుకోండి. మనస్సును దాని పుట్టుస్థానమైన హృదయంలో ఎక్కువగా నిలబెట్టి ఉంచటం వలన మనస్సు నశిస్తుంది. మనస్సు నశిస్తే నీవు నశించవు, మనస్సుకు ఆధారంగా ఉన్న చైతన్యం నీకు అనుభవంలోనికి వస్తుంది. అయితే అభ్యాసం ఎక్కువగా చెయ్యాలి. జపం, ధ్యానం, విచారణ చేయండి. వీటివలన జ్ఞాననేత్రం వస్తుంది. ఇప్పడు మనకు ఉన్న ఈ భౌతికనేత్రాలతో ప్రపంచంలోని వస్తువులను ఎలాచూస్తున్నామో అలాగ నీకు జ్ఞాననేత్రం వచ్చినప్పడు హృదయంలో ఉన్న వస్తువు నీకు స్పష్టంగా గోచరిస్తుంది. అప్పడు ఏది నిత్యం, ఏది అనిత్యం, ఏది సత్యం ఏది అసత్యం అనేది నీకు స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. నీ మనస్సు నిర్మలం అవ్వాలంటే, నీ మనస్సుకు సుఖం కలగాలంటే నీవు అభ్యాసం చేసి అది ఎక్కడైతే ఉదయించిందో అక్కడకు నీ మనస్సును ఉపసంహరించు, అప్పడు నీకు శాంతి కలుగుతుంది, సుఖంకలుగుతుంది. ఇప్పటి వరకు దుఃఖంలో ఉన్నాము, ఏమిటి ఇంత శాంతి వచ్చేసింది అని మిమ్మల్ని చూసిమీకే ఆశ్చర్యంకలుగుతుంది అంటున్నారు భగవాన్. మనస్సు హృదయాభిముఖంగా

ప్రయాణంచేస్తూఉంటే, దాని తాలుక రుచి మనస్సుకు కొంత తెలిసినప్పడు ఇంక నీ ప్రయత్నం అవసరం లేకుండానే అది గంతులు వేసుకొంటూ వెళ్ళి హృదయంలో ఐక్యమయిపోతుంది అంటున్నారు భగవాన్. మీరు మనస్సును హృదయం వైపుకు మళ్ళించమంటున్నారు, మాటలు బాగానే చెపుతున్నారు కాని యాక్షన్‌లోనికి వచ్చేటప్పటకి చాలా కష్టంగా ఉంది అని అంటే నువ్వుకంగారుపడకు, నెమ్మదిగా అభ్యాసం చెయ్యిఅంటున్నారు భగవాన్, ఏకారణాల వలన నీ మనస్సు బాహ్యాముఖానికి వెళుతోందో అవి అన్నీ వేరుతో సహా నశిస్తే గాని నీకు జ్ఞానం నిలబడదు, ఒకవేళ మధ్యలో నీకు శాంతి వచ్చినా అది నిలబడదు. నీ సాధనకు వయస్సు తక్కువ, వాసన యొక్క వయస్సు ఎక్కువ, దాని బలం ఎక్కువ, వాసన వేరుతో సహా నశించాలంటే స్వప్రయత్నం, కాలపరిపక్వం, ఈశ్వరుని కటాక్షం అవసరం.

నీకు ఇష్టాలు, అయిష్టాలు తగ్గుతున్నాయిఅనుకో, నీకు తలంపులు, చిరాకులు తగ్గుతున్నాయి అనుకో, నిన్ను ద్వేషించేవాడిని చూచిన వాడిమీద ద్వేషం కలుగకుండా ప్రేమే కలుగుతోంది అనుకో అప్పడు నీ మనస్సు ఆత్మజ్ఞానం పొందటానికి సమాయత్తం అవుతోంది అని అర్థం. నీకు ఎన్ని తలంపులు వస్తే రానియ్యి, ఆతలంపులకూడా పరిగెట్టవద్దు. ఈతలంపు ఎవరికి వస్తోంది అని ప్రశ్నించుకో, నాకు వచ్చింది అనుకొంటావు. ఇవిఅన్నీ ఏనేనుకు వస్తున్నాయో దానిని ప్రశ్నించు, దానిని విచారణచెయ్యి, అప్పడు అది దానిపుట్టుస్థానమైన హృదయంలోనికి ఉపసంహరింపబడుతుంది. నీకు నేను ఉంటే ఇతర తలంపులు ఉన్నాయి, ఈ మూలతలంపు లేనప్పడు ఇతరతలంపులు లేవు. మీకు జ్ఞానోదయం అయిన తరువాత పగటి చంద్రుడికి ఎంత విలువ ఉంటుందో, నీ మనస్సుకు కూడా అంతే విలువ ఉంటుంది. మన విషయాలు చక్కదిద్దుకోవటానికే చాలా టైము అయిపోతుంది, మిగిలిన కాలంలో భగవదనుభవం పొందటానికి ప్రయత్నం చేయటం మానివేసి ఇతరుల గొడవలలో కలుగజేసుకోవటం, వ్యాపకాలు పెంచుకోవటం దీనివలన కాలం వృధాఅవుతుంది, పోయిన కాలం తిరిగిరాదు ఇది గుర్తుపెట్టుకోండి. వర్తమానకాలంలో జీవించు, జరిగిపోయిన గొడవలు తలపెట్టుకోవటం వలన నీకు దుఃఖం మిగులుతుంది. మనం ఫలితం గురించి ఆలోచించకుండా, మన చేతిలో ఉన్నపని మీద మనస్సును అక్కడపెట్టి చేస్తూ ఉంటే అదియోగంతో సమానము. మనం పూజగదిలో ఉన్నంతసేపు అది ఆధ్యాత్మికజీవితం అని, పూజగది నుండి బయటకు వచ్చిన తరువాత దానికి విడాకులు ఇచ్చేయటం కాదు. మీ భౌతికజీవితాన్ని కూడా ఆధ్యాత్మికజీవితం అభివృద్ధిపొందటానికి ఉపయోగించుకోండి, అక్కడే మీ తెలివి అవసరం. మీరు ఏదైతే పొందాలో దానికోసం మీ జీవితాన్ని తీర్చిదిద్దుకోండి, మీరు వినండి వినటమే పనికాదు, మీరు వ్రాయండి వ్రాయటమే పనికాదు, మీరు నడవండి నడవటమే పనికాదు. వీటి ద్వారా మీరుపొందవలసిన వస్తువు వేరే ఉంది. దానిని మిస్ అవ్వవద్దు, దానిని పొందటానికి వీటిని ఉపయోగించుకోండి, దానిని పొందటానికి అనుగుణంగా జీవించండి.

నీకు పరిస్థితులు అనుకూలంగా ఉన్నా, ప్రతికూలంగా ఉన్నా, నిశ్చలంగాఉండు, నిర్మలంగాఉండు. నీ పని ఏదో నీవు శ్రద్ధగాచేసుకో, మిగతాకాలాన్ని భగవదనుభవంపొందటానికి ఉపయోగించుకో, మీరు వంటపని నేర్చుకొంటున్నారు, వడ్రంగిపని నేర్చుకొంటున్నారు, తాపీ పని నేర్చుకొంటున్నారు ఇలా అనేక పనులు నేర్చుకొంటున్నారు కాని మన గురించి మనం తెలుసుకోవటం అనే పని మాత్రం నేర్చుకోవటంలేదు, దానికే ఈజ్ఞానయజ్ఞాలు. నీదేహాన్ని, మనస్సును జాగ్రత్తగా ఉపయోగించుకొని అమృతానుభవం పొందటానికి ప్రయత్నంచేసుకో. కాలాన్ని సద్వినియోగం చేసుకో, కాలాన్ని సద్వినియోగం చేసుకొన్నవాడు కాలాతీతుడు అవుతాడు అంటే జ్ఞాని అవుతాడు. మానవజన్మ చాలాగొప్పది, భగవంతుడు మనకు అనేక అవకాశాలు ఇచ్చాడు. అందుచేత పరస్పరం ద్వేషించుకోకుండా, పరస్పరం సహకరించుకొంటూ, ప్రేమించుకొంటూ, సమిష్టిగా కృషిచేసుకొని ఆత్మజ్ఞానాన్నిపొందండి. మేము ఒంటరిగా ఉన్నాము అనుకోవద్దు, ఆ ఒంటరితనాన్ని అనుకూలంగా తిప్పకోండి. మనకు ఎటువంటి ఆలోచనలు వస్తున్నాయి, మనలో ఎటువంటి బలహీనతలు ఉన్నాయో అర్థంచేసుకొని వాటిలో నుండి విడుదలపొందటానికి నీ సహాయంకావాలి అని భగవంతుడిని ప్రార్థిస్తూ, సిన్సియర్‌గా నీవు ప్రయత్నంచేస్తూఉంటే ఆ బలహీనతలనుండి విడుదలపొందుతావు, లోపల ఉన్న వస్తువు నీకు ఎరుకలోనికి వస్తుంది. ఇప్పుడు నేను అనేటప్పటికి నీకు దేహం ఎలా స్ఫురిస్తోందో అప్పడు చావులేనివస్తువు నీకు స్ఫురిస్తుంది, అటువంటి అనుభవం ఏదేహంలో అయితే వచ్చిందో అదే నీకు కడసారిజన్మ. రమణమహర్షిగారు ఇంక ఎంతోకాలం జీవించరు, శరీరం కృషించిపోయింది అని చివరి రోజులలో భక్తులు అనుకొనేవారు కాని ఆయనకు పదహారవ సంవత్సరంలో మరణానుభవం కలిగినప్పడే ఆశరీరంపోయింది, ఇప్పుడు కొత్తగాపోయేది ఏమీ లేదు, ఈ విషయం భక్తులకు అర్థంకావటంలేదు.

సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 15-07-2004, జిన్నూరు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

చనిపోయేది దేహం, మరల పుట్టేది దేహం. మనహృదయంలో ఉన్న సద్వస్తువుకు జననమరణములతో సంబంధంలేదు. హృదయంలో ఉన్న సద్వస్తువును దేహానికి పరిమితం చేయటం వలన దేహం చనిపోయినప్పడు మనం చనిపోతున్నాము అని, దేహం పుట్టినప్పడు మనం పుట్టాం అని అనుకొంటున్నాము. చిక్కుఅంతా ఇక్కడే ఉంది. ఒక అఖండమైన వస్తువును, ఆనందంతో శాంతితో నిండినటువంటి వస్తువును, మరణం ఎలాఉంటుందో తెలియని వస్తువును దేహానికి పరిమితం చేయటం వలన ఇబ్బందులు అన్నీ వస్తున్నాయి, అశాంతి ఇక్కడ నుండే ప్రారంభమవుతోంది, దుఃఖం ఇక్కడ నుండే ప్రారంభమవుతోంది.

రమణభగవాన్ మరణానుభవం ద్వారా అమరత్వంపొందారు, అమరత్వం అంటే మరణంలేనిస్థితి, దేహం మరణించినా నేను మరణించటం లేదు అనే అనుభవంపొందాడు. గ్రంథాలలో గ్రంథులు ఉంటాయి, భ్రమలు ఉంటాయి, మాయలు ఉంటాయి కాని బ్రహ్మం నీ హృదయంలో ఉంది. అందుచేత గ్రంథాలలో వెదికితే బ్రహ్మం నీకుదొరకదు, నీ హృదయంలో వెదికితే అదినీకు దొరుకుతుంది అని బాబాచెప్పారు. మనిషి యొక్క గమ్యం అమరత్వంపొందటం అని వేదంలో చెప్పారు. అయితే ఒక్క విషయం మీరు గుర్తుపెట్టుకోవాలి, మనకు గమ్యం ఎంత ముఖ్యమో చేసేసాధన కుడా అంతేముఖ్యం. ఇందులో ఒకటి ఎక్కువ, ఒకటి తక్కువకాదు. సాధనలో గమ్యాన్ని మరచిపోకూడదు. గమ్యం మనదృష్టిలో ఉన్నంతమాత్రంచేత సాధన లేకుండా మనం దానిని పొందలేము అందుచేత రెండూ ముఖ్యమే. అయితే మనం చేసే సాధన ఎలా ఉండాలి అంటే ఇష్టంతో చెయ్యాలి, హృదయపూర్వకంగా చెయ్యాలి, దానిని పొందాలి అనే జిజ్ఞాస ఉండాలి. జిజ్ఞాస లేకుండా జ్ఞానం కలుగదు. కొంతమంది వారికి అశాంతిగా ఉన్నప్పడు కృష్ణా, రామా అనుకొంటారు, అలా అనుకోవచ్చు దానిలో పొరపాటు లేదు కాని జ్ఞానం అనేది అలాగవచ్చేదికాదు. భగవంతుడు లేడు అని వాదించేవారు కూడా వారికి ఏదైనా కష్టం వచ్చినప్పడు భగవంతుడిని స్మరిస్తారు. అప్పడు దేవుడు ఎందుకు అవసరం అంటే ఆకష్టాలను తట్టుకొనే శక్తివారికి లేకపోవటం వలన అక్కడ దేవుడు వారికి కావాలి.

అమరత్వం గురించి వేదంలో ఏమని చెప్పారు అంటే గౌరవాల వలన మీరు దానిని పొందలేరు, సంతానం వలన మీరు దానినిపొందలేరు, ధనం వలన దానిని పొందలేరు మరి ఎలా పొందగలము అంటే త్యాగబుద్ధి వలన అది మనకు సాధ్యమవుతుంది. వ్యక్తిభావనను ఎవడైతే త్యాగం చేస్తున్నాడో వాడుమాత్రమే అమరత్వం పొందుతాడు. మన దైనందిన జీవితంలో ఏదైనా మాట్లాడేటప్పడు పదిసార్లు ఆలోచించి మాట్లాడితే, పదిసార్లు ఆలోచించి పనిచేస్తే ప్రమాదంలో పడము. అందుచేత ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిపొందటం కోసం ఎవడైతే ప్రయత్నంచేస్తున్నాడో వాడు కత్తిఅంచుమీద నడిచేవాడు ఎంత జాగ్రత్తగా ఉంటాడో అంత జాగ్రత్తగా ఉండి సాధన చేస్తేనే మీకు ఆధ్యాత్మికఔన్నత్యం కలుగుతుంది. నీవు మనస్సుతో నేర్చుకొనే విద్యలు అన్నీ మనస్సుతో కల్పించబడిన దేహాన్ని పోషించటానికి ఉపయోగపడతాయి. అది సత్యమైనవిద్య కాదు, నిత్యమైనవిద్య కాదు. ఒక్కఆత్మవిద్య మాత్రమే సత్యమైనది, నిత్యమైనది. ఎవడైతే అమరత్వంపొందాడో వాడి దగ్గర నుండి శాంతికిరణాలు, జ్ఞానకిరణాలు ఆఉపాధి నుండి వెదజల్లబడుతూ ఉంటాయి. అమరత్వంపొందిన వాడి దగ్గర ఉన్నప్పడు మనకు వెంటనే అమరత్వం రాకపోయినా, దానిని పొందాలనే కోరిక మనకు కలుగుతుంది. బాగా చదివేవాడితో సామాన్యంగా చదివేవాడు స్నేహం చేయటం వలన లాభం ఏమిటి అంటే వీడికి నూటికినూరు రాకపోయిన మనం కూడా బాగా చదువుకోవాలి అనే బుద్ధికలుగుతుంది. వాడు ఎన్ని మార్కులు తెచ్చుకొంటున్నాడో మనం